

ת"פ 34142/05/13 - מדינת ישראל נגד ליאור כהן פשקו, יוני בן יאיר - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34142-05-13 מדינת ישראל נ' כהן פשקו ואח' 25 דצמבר 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ליאור כהן פשקו
2. יוני בן יאיר - עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר-דין לעניין נאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 (להלן גם: הנאשם) הורשע לפי הודאתו בעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 2.11.2010 בסביבות השעה 01:50, התקבל דיווח במוקד המשטרה לפיו ישנה קטטה באולם-האירועים "קדמא" שבנווה-אילן. בעקבות כך, נשלחו למקום השוטרי אלכס ושוטרי נוסף. בהגיעם למקום, מצאו השוטרים התגודדות של אורחי החתונה וביניהם מספר נערות נסערות, שמסרו כי הותקפו על-ידי הנאשם שלפני וכן נאשם נוסף (להלן: נאשם 2). השוטרים זיהו מרחוק את שני הנאשמים שענו לתיאור הבנות, ועיכבו את הנאשמים עד לסיום האירוע. עקב התגודדות של המון במקום, הוחלט לפנות את שני הנאשמים לתחנת המשטרה. הנאשמים הוכנסו לניידת משטרתית בה נהג השוטרי מנש. בספסל האחורי ישב השוטרי אלכס ולצידו הנאשם שלפני, שלא היה אזוק שכן התלונן על כאבים בידים וברגליים. במושב הרחוק יותר, ישב הנאשם 2 שהיה אזוק. לאחר תחילת הנסיעה, החלו שני הנאשמים להתפרע בניידת, צרחו וביקשו להשתחרר. הנאשם 2 צעק כי אם הניידת לא תעצור, הוא ישבור את החלון באמצעות ראשו כדי לעזור לאחותו. עקב צעקותיו של הנאשם 2, השוטרי מנש עצר את הנסיעה ויצא מהניידת. בשלב זה, השוטרי אלכס נותר לבדו עם שני הנאשמים בניידת. הנאשם שלפני דחף את השוטרי אלכס באמצעות גופו לכיוון דלת הרכב. כאשר השוטרי אלכס ניסה להדוף מעליו את הנאשמים, הנאשם שלפני אחז בנשקו של השוטרי אלכס שהיה על גופו, ומשך אותו ממנו. בכל אלה הודה הנאשם שלפני, ובגין כך הורשע בעבירה של הפרעה לשוטרי.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית במסגרת הסדר-הטיעון שנערך ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו לאחר קבלת תסקיר. יוער כי במסגרת הסדר-הטיעון, הוסכם בין הצדדים כי באת-כוח הנאשם תוכל להציג ראיות לעניין הפעלת כוח מצד השוטר אלכס כלפי הנאשם במהלך האירוע, והמאשימה לא תתנגד לכך.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו כבן 25, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. התסקיר סוקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שנאלץ להתמודד עם מציאות חיים לא פשוטה מגיל צעיר עקב פטירת אביו. מזה כשנה, מצליח הנאשם לשמור על רצף תעסוקתי בהיותו עובד במפעל לתרופות בגוש-עציון. לפי התרשמות שירות המבחן, השתלבותו של הנאשם בעולם העבודה וההשקעה בחיי המשפחה, מהווים עבור הנאשם מסגרת יציבה ונדבך בתהליך החיובי שעבר.

אשר לעבירה הנוכחית - הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצועה, בין היתר מאחר שלדברי הנאשם הוא נפגע בעצמו מהשוטר, ונזקק לטיפול רפואי עקב כך. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא שאיפה כנה לתפקוד ולאורח חיים תקין; אין לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים; ובמהלך התקופה האחרונה בחייו, ישנה רגיעה מסוימת במצבו של הנאשם והפסקת מעורבותו בפלילים. עוד התרשם שירות המבחן כי להליך הפלילי הנוכחי ישנה השפעה אפקטיבית על הנאשם בכיוון של הבנת חומרת מעשיו וחידוד גבולות המותר והאסור, באופן המהווה גורם סיכוי לשיקום ולהימנעות מהתנהגות עבריינית בעתיד.

נוכח היותו של הנאשם מפרנס עיקרי למשפחתו, ועל-מנת שלא לגרום לנסיגה במצבו של הנאשם ולקטיעה במהלך חייו, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונשים צופי פני-עתיד, כדוגמת מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה טענה למתחם ענישה הולמת שנע מעונש של צו של"צ ועד 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. נוכח עברו הפלילי של הנאשם ונוכח לקיחת אחריות חלקית אצל שירות המבחן, עתרה המאשימה לעונש המצוי ברף האמצעי של המתחם הנטען, קרי- עבודות שירות לתקופה קצרה.

מנגד, באת-כוח הנאשם טענה כי מתחם הענישה ההולמת נע מאי הרשעה ועד עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. במסגרת הטיעונים לעונש, ובהתאם לתנאיו של הסדר-הטיעון עליהם עמדתי לעיל, הגישה הסנגורית לעיוני ראיות על כך שבמהלך האירוע נשוא כתב-האישום, השוטר אלכס הפעיל כוח כנגד הנאשם, וכי כתוצאה מכך נגרם לנאשם חתך בגבה מעל עינו השמאלית, והוא נזקק לתפרים בגין כך (נ/1, נ/2). בהתחשב בכך, וכן בשים לב ליתר הנסיבות לקולא עליהן עמדה בטיעוניה, עתרה הסנגורית להסתפק בענישה מותנית לפי המלצת שירות המבחן.

מתחם הענישה ההולמת

5. העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נועדה להגן על סדרי משטר וחברה תקינים, על עקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. חשיבות השמירה על **ערכים חברתיים** אלה נלמדת, בין היתר, מכך שהמחוקק ראה לקבוע עונש מינימום של שבועיים מאסר לצד העבירה האמורה.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** במקרה דנן מלמדת כי בעת שהנאשם היה מעוכב בניידת משטרתית, הוא התפרע, צרח, דחף את השוטר אלכס לכיוון דלת הרכב, ואף אחז בנשקו של השוטר אלכס שהיה על גופו ומשך אותו. לא נעלמו מעיני טענות ההגנה לפיהן השוטר אלכס הפעיל כוח כנגד הנאשם במהלך האירוע, ובעקבות כך הנאשם נפגע בגבה שמעל עינו ונזקק לתפרים. זאת ועוד; נראה שהאירוע לא היה מתוכנן, ומכל מקום השוטר לא נפגע במהלך האירוע. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם שלפני דחף את השוטר, וכן משך נשק שהיה על גופו של השוטר (אף אם הנשק היה במצב "הצלב" כנטען על-ידי ההגנה), וזאת כאשר השוטר נמצא לבדו בניידת ביחד עם שני הנאשמים. מדובר במעשים שיש לגנותם בכל פה, והם נושאים עימם חומרה שאין להקל ראש עימה. **הסיבה** שהובילה את הנאשם להתנהגות זו היתה, ככל הנראה, דאגה של הנאשם לחברתו (ולימים אשתו) בעקבות ריב שהתפתח בינה לבין נערות אחרות שהיו במקום האירוע. אני סבורה כי אין בכך כדי להצדיק בדרך כלשהיא את אופן התנהלות הנאשם.

בחינת **הענישה הנוהגת**, בין היתר בשים לב לפסיקה אליה הפנו באי-כוח שני הצדדים בטיעוניהם, מעלה כי בגין עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נוהגים בתי-המשפט להטיל מגוון של עונשים - מענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד מאסר בפועל קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הכל, בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של העושה.

6. בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו, ובשים לב לעקרון המנחה של ההלימה, אני סבורה כי בנסיבות המקרה שלפני **מתחם העונש ההולם נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל (הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות)**. בנסיבות העניין, לא ראיתי לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

7. **לחובת הנאשם** שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. כמו כן, שקלתי את עברו של הנאשם הכולל שלושה פרטי רישום פלילי: הרשעה בבית-משפט שלום ירושלים משנת 2012 בגין עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין שלא כדין משנת 2009 (בגינה נגזרו על הנאשם מאסר מותנה, קנס וצו מבחן); הרשעה בבית-דין צבאי משנת 2006 בגין עבירה של היעדרות מהשירות שלא ברשות; וכן אי הרשעה בבית-משפט לנוער משנת 2005 בגין מספר עבירות רכוש. מעברו הפלילי של הנאשם עולה, אפוא, כי אין מדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק. לצד זאת, ראוי לציין כי העבירות הקודמות שביצע הנאשם ישנות יחסית, וכי אין בעברו הפלילי של הנאשם ביצוע עבירות קודמות כנגד שוטרים.

8. **לקולא**, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם הודה במעשים ונטל עליהם אחריות. אף אם הנאשם עמד בדבריו לפני שירות המבחן על הרקע שהוביל לביצוע המעשים ועל כך שהופעל כנגדו כוח מצד השוטר, אין בכך

כדי לשנות מן העובדה שהנאשם הבין את חומרת מעשיו והביע צער על האירוע והשלכותיו כעולה מהתסקיר. שנית, יש להתחשב בחלוף הזמן מאז האירוע (כארבע שנים). שלישית, התרשמות שירות המבחן היתה חיובית בעיקרה, ולפיה אין לנאשם דפוסים עברייניים שורשיים וההליך הנוכחי שימש לו גורם מרתיע. רביעית, מתסקיר שירות המבחן עולה כי בשנים האחרונות מתמקד הנאשם בחיי עבודה ומשפחה. ענישה כדוגמת עבודות שירות עלולה להעמיד את מקור פרנסתו הנוכחי של הנאשם בסכנה, ולהסיט את הנאשם ממסלול החיים החיובי בו הוא צועד. לבסוף, לקחתי בחשבון כי הנאשם נפצע בגבתו במהלך האירוע ונזקק לתפרים שלטענתו הותירו צלקת קבועה מעל עינו.

9. לצד כל השיקולים האמורים, שקלתי גם העונש שהוטל על נאשם מס' 2 (שהינו גיסו של הנאשם שלפני והועמד לדין ביחד עימו). עיון בכתב-האישום המתוקן בו הודה הנאשם 2 מעלה כי חלקו באירוע התבטא בכך שהוא התפרע בניידת, צרח וביקש להשתחרר, וכן צעק כי אם לא יעצרו את הניידת, הוא ישבור את החלון באמצעות ראשו כדי לעזור לאחותו. בגין מעשים אלה בהם הודה הנאשם 2, נקבע כי הוא ביצע עבירה של הפרעה לשוטר. בהסכמת המאשימה, נמנעתי מהרשעת הנאשם 2 בדיון. המאשימה הסכימה להטלת עונש של"צ והמחלוקת בין הצדדים בעניינו של הנאשם 2, נסובה רק על היקף השל"צ. מטעמים עליהם עמדתי בגמר-דינו של נאשם 2, הטלתי עליו 100 שעות של"צ.

השוואת חלקם של שני הנאשמים באירוע הנדון, מעלה כי חלקו של הנאשם שלפני חמור יותר ביחס לחלקו של נאשם 2, בשים לב לכך שהנאשם שלפני הודה כי דחף את השוטר אלכס ומשך את הנשק שהיה על גופו (בניגוד לנאשם מס' 2). שוני רלוונטי נוסף בין שני הנאשמים נעוץ בכך שנאשם 2 היה חסר עבר פלילי, והמאשימה הסכימה בעניינו לאי הרשעה ולצו של"צ. מנגד, הנאשם שלפני הינו בעל הרשעות קודמות ואין הסכמה בין הצדדים לעניין עונשו. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי עונשו של הנאשם שלפני אינו יכול ליפול מהעונש שהושת על נאשם מס' 2, ועליו להיות בהיקף נרחב יותר.

סוף דבר

10. בסופה של שקילה, אין בידי לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, שכן היא אינה נותנת משקל הולם לשיקולים לחומרה כמפורט בפיסקה 7 לעיל, וכן היא אינה מתחשבת כדבעי בעונש שנגזר על נאשם מס' 2 כמפורט בפיסקה 9 לעיל. לצד זאת, אינני רואה להטיל על הנאשם עבודות שירות לתקופה קצרה כמבוקש על-ידי המאשימה, וזאת בשים לב למכלול השיקולים לקולא כמפורט בפיסקה 8 לעיל. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 130 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

הנאשם מוזהר שוב כי אם יפר את תנאי צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין.

ב. מאסר על-תנאי של חודשיים למשך שנתיים מהיום, לא לעבור עבירה שבה הורשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.